

samtidig med den endelige vedtagelse af kommunens overslag for det pågældende år.“

11. § 24 affattes således:

„§ 24. I de i § 3 omhandlede kommuner kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der af ejendomme, der på tidspunktet for den vurdering, som lægges til grund ved skatteberegningen, benyttedes til de i § 6, stk. 1, anførte formål, skal svares en tillægsgrundskyld, dersom ejendommens ejer eller — såfremt ejendommen er bortforpagtet — forpagteren ikke fra skatteårets begyndelse er pligtig at svare skat i henhold til lov vedrørende personlig skat til kommunen, til den kommune eller en af de kommuner, hvori ejendommen er beliggende. Ejers ejendommen af flere, svares tillægsgrundskyld kun, dersom ingen af ejerne er pligtig at svare skat som foran nævnt. Tillægsgrundskyldpromillen kan udgøre indtil halvdelen af kommunens almindelige grundskyldpromille, dog højst 10.

Stk. 2. Såfremt kun en del af ejendommen benyttedes til de i § 6, stk. 1, anførte formål, svares tillægsgrundskyld alene af denne del af ejendommen.

Stk. 3. De i § 6 A indeholdte bestemmel-

ser om henstand med betaling af grundskyld finder ikke anvendelse på tillægsgrundskyld.

Stk. 4. Beslutning om opkrævning af tillægsgrundskyld og om ændring af tillægsgrundskyldpromillen skal — for at have virkning for det kommende skatteår — være truffet senest samtidig med den endelige vedtagelse af kommunens overslag for det pågældende år.“

§ 2.

Gyldigheden af de af indenrigsministeren stadfæstede vedtægter for opkrævning af dækningsafgift forlænges indtil den 31. marts 1968, medmindre vedkommende kommunalbestyrelse træffer anden beslutning inden den frist, der er fastsat i § 23 B i loven om beskatning til kommunerne af faste ejendomme som ændret ved nærværende lov. Den promille, hvormed dækningsafgift af den afgiftspligtige grundværdi opkræves, fastsættes dog i alle tilfælde efter bestemmelserne i § 23 i nævnte lov som ændret ved nærværende lov.

§ 3.

Loven har virkning fra og med skatteåret 1967-68.

Jul. Bomholt.

/ Jens Frandsen.